College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 8 – 0 2 9

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam] te Boskoop, appellant

tegen

[namen], in hun hoedanigheid als examinator van de onderwijseenheid,

verweerders

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 24 januari 2018 is de beoordeling van het hertentamen van appellant voor de onderwijseenheid Transnationaal Vermogensrecht vastgesteld op een 8.

Bij brief van 1 maart 2018, ontvangen op 5 maart 2018, heeft appellant tegen dit besluit pro forma administratief beroep bij het College ingesteld. Hierbij heeft appellant om vergoeding gevraagd voor de redelijke kosten die hij ten gevolge van deze beroepschriftprocedure maakt.

Bij brief van 20 maart 2018, ontvangen op 22 maart 2018, heeft appellant zijn gronden ingediend.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat hij het niet eens is met de beoordeling van vraag 2, 3c en 4b van het tentamen. Hij stelt zich op het standpunt dat de puntentoekenning van deze vragen geen recht doet aan de door hem gegeven antwoorden.

Op 4 april 2018 hebben verweerders getracht een minnelijke schikking te treffen. Er is geen minnelijke schikking bereikt.

Op 16 april 2018 hebben verweerders een verweerschrift ingediend.

Op 1 mei 2018 heeft appellant een nader stuk ingediend.

Het beroep is behandeld op 20 september 2017 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen. Verweerders zijn in persoon ter zitting verschenen.

Appellant heeft bij brief van 1 juli 2018, ontvangen op 5 juli 2018, een ingebrekestelling ingediend.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 5 maart 2018 door het College ontvangen brief van 1 maart 2018 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 24 januari 2018. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW") gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. Relevante regelgeving

Artikel 4.2 van de Regels en richtlijnen tentamens en examens betreffende de masteropleidingen Rechtsgeleerdheid, (…) van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid bepaalt, voor zover hier van belang:
Artikel 4.2 Kwaliteitsborging van tentamens
4.2.1 Elk tentamen van een onderwijseenheid omvat een onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de student, alsmede de beoordeling van de uitkomsten van dat onderzoek.
4.2.2 De vragen en opgaven van een tentamen zijn duidelijk en ondubbelzinnig en bevatten voldoende aanwijzingen voor de vereiste detaillering van de antwoorden.
4.2.3 Het tentamen is geschikt en dient uitsluitend om te onderzoeken of de student de kwaliteiten heeft verworven die tevoren als doel van de betrokken onderwijseenheid zijn vastgesteld en zijn opgenomen in de vakbeschrijving in de e-Studiegids.
4.2.4 Het tentamen is zo specifiek dat alleen de studenten die de stof voldoende beheersen de vragen goed kunnen beantwoorden. Het tentamen is afgestemd op het niveau van de onderwijseenheid.
4.2.5 De vragen en opgaven van het tentamen zijn representatief en/of zo evenwichtig mogelijk gespreid over de tentamenstof.
4.2.6 De vragen en opgaven van het tentamen hebben uitsluitend betrekking op de tevoren bekend gemaakte tentamenstof. Voor studenten is het vooraf duidelijk hoe en waarop ze beoordeeld worden.

4.2.7 Bij het ontwerpen en samenstellen van een tentamen worden tenminste twee docenten, waarvan minimaal één examinator, betrokken.
4.2.7a Tot de tentamenstof behoren de verplichte literatuur, het werkboek en hetgeen behandeld is tijdens hoorcollege, werkcollege en tijdens eventuele andere onderwijsvormen.
4.2.8 De duur van elk tentamen is zodanig dat de student redelijkerwijs voldoende tijd heeft om de vragen te beantwoorden en/of de opgaven te maken.
4.2.9 De beoordeling van schriftelijke tentamens geschiedt aan de hand van tevoren schriftelijk vastgestelde normen. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.8 van de OER, is het stuk waarin deze normen zijn vastgelegd, niet zonder meer openbaar – per onderwijseenheid wordt de openbaarheid door de examinator bepaald.
4.2.10 De examencommissie legt haar werkwijze rond de kwaliteitsborging van tentamens vast in een Handboek kwaliteitsborging toetsing Faculteit der Rechtsgeleerdheid.
4.2.11 De examencommissie beoordeelt in ieder geval steekproefsgewijs de validiteit, betrouwbaarheid en bruikbaarheid van de tentamens. Het resultaat van de beoordeling wordt medegedeeld aan de betrokken examinator en desgevraagd met deze besproken. De examencommissie kan de examinator ook ambtshalve uitnodigen voor een gesprek.
4.2.12 De examencommissie stelt tevens een onderzoek in naar de validiteit, betrouwbaarheid en bruikbaarheid van het tentamen wanneer evaluaties of resultaten hiertoe naar haar oordeel aanleiding geven. Ten behoeve van dit onderzoek wordt de examinator te allen tijde uitgenodigd voor een gesprek. Het resultaat van de beoordeling wordt medegedeeld aan de betrokken examinator en desgevraagd met deze besproken.
4.2.13 Bij de in 4.2.10 tot en met 4.2.12 bedoelde werkwijze en beoordeling kan de examencommissie zich laten bijstaan door een deskundige.

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Dit betekent dat door het College wordt getoetst of het besluit in strijd is met enig algemeen verbindend voorschrift of in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur en of de examinator bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid tot de beslissing heeft kunnen komen.

Bij besluit van 24 januari 2018 is de beoordeling van appellant voor het tentamen vastgesteld op een 8. Appellant had 41 van de 50 punten behaald.

Op 13 februari 2018 vond de nabespreking plaats. Naar aanleiding van de nabespreking heeft appellant een zogenoemd Opmerkingenformulier ingediend waarin hij de beoordeling van vraag 2, vraag 3c en vraag 4b aan de orde stelde. Dit heeft geresulteerd in het toekennen van 1 extra punt voor vraag 3c, leidend tot een totaal behaald aantal punten van 42 van de 50 (42 punten corresponderen met het cijfer 8).

In hetgeen appellant heeft aangevoerd hebben verweerders terecht geen aanknopingspunten gevonden om te oordelen dat de vraagstellingen in het tentamen, gelet op het antwoordmodel, de grenzen van een zorgvuldige wijze van tentaminering te buiten gaan. Naar het oordeel van het College hebben verweerders zich in dit verband op het standpunt mogen stellen dat bovendien uit het slagingspercentage van dit studiejaar (89,55%) evenmin volgt dat het tentamen niet aan de minimale zorgvuldigheidsvereisten voldeed (vergelijk de uitspraak van het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs (hierna: CBHO) van 7 juli 2014, zaaknr. 2013/270).

Voor vraag 4 was in het tentamenblad vermeld dat maximaal 12 punten behaald konden worden. Naar het oordeel van het College zijn verweerders – anders dan appellant meent – niet gehouden om per subvraag van vraag 4 een nadere puntenverdeling te verstrekken.

Voor vraag 2 dienden de studenten twee nadelen van de wettelijke bedenktijd te noemen en hun oordeel over het gewicht van die nadelen te geven. Dat de vraag is toegespitst op de aanwezigheid van de wettelijke bedenktijd acht het College niet onredelijk, omdat in de opbouw van de vraag expliciet de aanwezigheid van een wettelijke bedenktijd is vermeld.

Verweerders hebben in redelijkheid kunnen betogen waarom zij voor het antwoord van appellant op vraag 3c niet het volledig aantal punten hebben toegekend.

Verweerders hebben schriftelijk en mondeling toegelicht op welke punten de antwoorden van appellant tekortschoten. Het College acht die toelichting niet onredelijk. Verweerders hebben verder het tentamen van appellant nagekeken en herbeoordeeld. De omstandigheid dat appellant de mening is toegedaan dat hij recht heeft op een hogere beoordeling, leidt niet tot het oordeel dat de beoordeling onrechtmatig is.

Nu het College niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Ter zitting heeft appellant verduidelijkt dat hij met het verzoek

om een kostenvergoeding de kosten voor het verstuurd hebben van een aangetekende brief bedoelt. Het College ziet geen aanleiding voor een dergelijke vergoeding.

Nu het College binnen de wettelijke termijn van twee weken na ontvangst van de ingebrekestelling heeft beslist, is, gelet op artikel 4:17, derde lid, van de Awb, geen dwangsom verschuldigd.

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. K.H. Sanders (voorzitter), mr. C. de Groot, dr. A.M. Rademaker, drs. J.J. Hylkema en M. Heezen (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. K.H. Sanders,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: